

HARZEN-TUREN 2010

Fordelt i 5 biler og på 5 forskellige tidspunkter, drog vi alle af sted til dette års træningstur til det smukke Harzen. Vi skulle igen bo i Bad Harzburg, men denne gang havde vi valgt at bo mere centralt, nemlig på Hotel Brauner Hirsch, hvor man også spiser helt fantastisk til meget rimelige priser. Hotelværten, Helmut Adler, og hans personale, gjorde opholdet til en kanongod oplevelse, hvor kvalitet, livsglæde og humor var i højsædet.

Denne beretning er delt lidt mere op end tidligere, idet der er flere skribenter denne gang.

Dag 1:

Vi kørte af sted samlet mod Goslar, hvorefter vi drejede op i bjergene mod Clausthal-Zellerfeld. Det begyndte ret hurtigt at stige, varierende fra 4% op til 8-9%. Selve stigningen var ca. 7,5 km. Vi samlede op på toppen (som vi plejer) og da alle var kommet op, fortsatte vi mod Clausthal. Frederik døjede lidt med hoften, så han kørte tilbage ad samme vej og kørte selv en tur denne dag.

Fra Clausthal-Zellerfeld kørte vi mod Sonnenberg ad en rigtig god, bred landevej, men idylen i det smukke landskab bliver hurtigt afbrudt af prusten og stønnen, for det går bare opad, ca. 5 km med godt 7% i snit. Nå, alle kom op og vi fortsatte mod Sct. Andreasberg. Det var en dejlig lang nedkørsel, så farten kom godt op. Videre mod Braunlage, også med en flot snoet nedkørsel gennem skovene, en god, hård opkørsel og lidt ned igen, og vupti, så var vi i Braunlage. Her ville Gert have kaffe, så vi fandt et lille sted fra sidste år. Gert kunne ikke huske det, han faldt i søvn sidst vi var her. Alle skulle have kaffe og apfelstrudel, sikken kage.

Klar igen og lidt tungere, begav vi os til udkanten af byen, hvor opkørslen mod Torfhaus begynder. Ikke så slem, men det blæste en del da vi kom op fra byen. Lasse og Peder B. var ikke med, de ville prøve at finde en vej op på Wurmberg, mere om det senere.

Der blev kørt godt til, vi blev splittet lidt op, men samledes ved Torfhaus og startede så ud i samlet flok for at køre ned til Bad Harzburg. En fantastisk nedkørsel på ca. 8 km, med 4,9 km med et gennemsnitsfald på 10%. Sidste år vi kørte ned her, var det et værre møgvejr, med regn og rusk. Denne gang var det noget bedre og hastigheden kom op på knap 75 km/t.

Alle kom godt og sikkert ned, og vi samledes i gårdhaven på hotellet til ein grosses dunkel vom fass. (dem fik vi for øvrigt flere af i løbet af opholdet)

Alt i alt blev det til 82,5km og ca. 1500 højdemeter i dejligt solskinsvejr.

Lasse's beretning

Wurmberg:

Da vi havde siddet ved en café i Braunlage og havde bestilt ”Apfelstrude mit sahn und cola” og spist det samme, spurgte jeg Peder om vi skulle køre til Wurmberg, et top han havde snakket om i løbet af dagen. Han sagde, at det kunne vi godt gøre. Han havde været der før, da han på sine tidligere ture til Harzen havde boet i Braunlage. Han havde dog altid svært ved at finde det. Han kiggede på et kort, og sagde at vi skulle køre mod Elend, vi skulle dog ikke hele vejen til Elend. Vi prøvede at dreje op af forskellige veje, vi prøvede at spørge lokalkendte og vi prøvede at køre 3-4 km. op af en bakke, hvor det hele endte på en parkeringsplads. Vi opgav og vendte snuden mod Bad Harzburg – foran os ventede 3 km. skrap opkørsel. Da vi havde taget hul på opkørslen kom der et hårnålesving i bedste Alpe d'Huez stil, hvor der gik en vej ind til højre fra. Jeg prøvede at køre derind og spørge Peder om det var der, og det sagde han det var. Vi begyndte at køre, og kom til et lyskryds, som dog kun var aktivt om vinteren, da Wurmberg er et skisportssted. Ved lyskrydset var der en skihopsbakke, det er utrolig så stejle de er! Godt vi ikke skulle køre op ad den. Peder og jeg aftalte at mødes på toppen, hvorefter jeg kørte mod toppen i mit eget tempo. De første 3 km. var meget moderate med 7% i snit ca. Vi ramte dog et sving, hvorefter stigningen virkelig tog fat – flere steder ramte den 15%. Det var en stigning man blev nødt til at bide tænderne sammen på, men det var også en fed stigning, da man blev nødt til at presse sig selv. Lyspunktet på stigningen kom da man kunne begynde at se, at træerne sluttede og man kom ud i noget bart – så vidste man, man var ved at være ved vejs ende. Lige inden toppen nåede jeg at overhale en mtb'er fra Cycling Nord, mens jeg snakkede med hendes følgesvend på toppen. Jeg nåede at få pulsen ned, få noget at spise og drikke inden jeg kunne skimte Peder, som kom 3-4 min. efter mig. Vi fik lige snakket om stigningen inden vi begyndte at køre nedad. Da vi nåede til det samme hårnålesving som vi drejede fra ved, begyndte vi at køre resten af vejen mod Bad Harzburg. Da vi havde kørt 3 km. nåede vi en stor vej hvorefter vejen fladede lidt ud, men steg stadig med 3-4%. Da vi nåede et sted der hed Torfhaus begyndte det dog at gå nedad de sidste 9 km. til Bad Harzburg – en nedkørsel man kunne få rigtig meget fart på. På sidstedagen nåede Jens H. op på 78 km/t. Nedkørslen var med bløde sving hele vejen, samtidig med at man kunne træde hele vejen ned til byen. Vi ankom derefter til hotellet.

Dag 2:

Denne dag startede med rigtigt flot vejr, men det skyede til inden vi kom af sted. Aftenen før havde Hr. Adler spurgt om vi havde lyst til grill, når vi skulle spise til aften denne dag, og jo, det havde vi da helt sikkert.

Vi kørte alle af sted mod øst, det startede forholdsvis fladt. Efter ca. 30 km, havde jeg en lille diskussion med min GPS, jeg ville ligeud, den ville til højre og BOM; Aldrig har jeg hørt så mange, mig selv inklusive, komme på den lille klinge. En pludselig stigning på 8-13%, ganske vist ikke så lang, omkring 1200 meter, men det er jo også hårdt nok. Vi kom ind i en rigtig idyllisk skov, Gert lå forrest og ventede bare på at

sætte farten op, da han fandt ud af, at det faktisk sted 4-5%, og det gjorde det i ca. 7 km. Vi kørte mod Elend, og gjorde et stop, da flere havde ytret ønske om at køre op på Brocken. Vi delte op, Rie, Pia, Birgit, Eskild, Frederik og Børge, fortsatte mod Braunlage, og resten, som bestod af Gert, Peder B, Jens B, Svend, Lasse, Glenn, Rene, Kaj og Jens H, kørte mod Brocken. Også mere om denne tur senere.

Nå, vi andre kom til Braunlage, og skulle lige have en kop kaffe, inden vi startede samme tur hjemad, som dagen før. Vi snakkede lidt med andre danskere, der også var nede at træne/hygge i Harzen. De var dog lidt mere seriøse end os, idet de lige snuppede en stor fadbamse til at køre videre på.

Vi kørte hjemad, holdt en kammeratig lav fart, da Birgit havde fået et lille siddesår, så det smertede en del, men vi holdt sammen. Det blæste noget mere end dagen før, så farten nedad mod Bad Harzburg kom kun op på lige godt 70 km/t.

Da vi blev modtaget på hotellet, kom Hr. Adler og spurgte om ikke, det var en god ide at udsætte grilleriet til søndag på grund af vejret, så det gjorde vi.

Det blev til 86 km og små 1200 højdemeter denne dag.

Lasse's beretning

Brocken:

Efter en nedkørsel holdte vi ind i byen Elend, hvorefter Peder spurgte hvem der ville med en tur på Brocken – det var vi 9 inkl. Peder der ville. I byen Elend drejede vi fra mod en by der hed Schirke. Peder mente det ikke skulle stige så meget hen mod byen Schirke, men vi ramte da en stigning på 1-1½ km., hvor stigningsprocenterne blev tocifret. Vi nåede toppen af den stigning, og trillede mod byen Schirke, hvor sommerfuglene i maven ligeså stille begyndte at indfinde sig. Vi nåede til en bom hvor vi lige holdte og samlede op, og derefter gik det ellers mod brocken. De første 2-3 km. var vejen rigtig god, og ikke noget problem at køre opad. Men med 6,7 km. til toppen ramte vi noget vej, med huller så store, at tyskerne kunne have brugt dem som skyttegrave. Med det samme stak Jens H. for at prøve at nå først til toppen. Jeg tog det stille og rolig, hvor jeg pludselig hørte Peder sige bag mig: ”Jeg vender om, vi mødes nede bare nede i bunden.” Utroligt han fik os slæbt med derhen, hvorefter han selv vendte om – måske benen' ikke var så gode?? Kaj og jeg fulgtes det meste af vejen op, hvor vi havde tilskuere undervejs i form af Mountainbike Club Vejle. Undervejs steg stigningen med procenter op til 14-15%, hvilket fik en til at løfte sig fra sadlen. Omkring 1,5 km. fra mål rammer vi den anden jernbaneoverskæring på vores vej til toppen, hvorefter det ikke er til at sparke sig frem for bare mennesker. Efter vi møder alle menneskene kunne jeg også begynde at øjne Jens, som var lidt foran mig. Jeg fik presset pulsen op i det røde felt og fik hentet ham, hvorefter han kører fra mig de sidste 20 meter – han fik dog også et par skældsord med på vejen. Da Jens og jeg står på toppen ser vi først Kaj komme op, derefter René og Glenn sammen, derefter Jens P efterfulgt af Gert, mens Svend dannede bagtrop. Glenn fik

rost René for den gode føring han tog til sidst – Glenn mente han ikke var kommet op, hvis det ikke havde været for René.

På toppen fik sat os ind i cafeteriet, hvor nogle købte kaffe, nogle købte sodavand, andre købte kage, mens Gert fik de to bedste donuts i sit liv.

Da vi skulle ned igen, skulle man bremse så meget, at man var på grænsen til at blive følelsesløs i hænderne. Vejen var så hullet, så det tog næsten ligeså lang tid at komme ned, som det gjorde at komme op – nogen var dog hurtigere end andre. I bunden mødtes vi med Peder, som havde fået en omgang mad at spise, og var klar til at cykle hjem!

Fra Schirke kørte vi til Wernigerode, hvor vi havde 20 km. forholdsvis flad vej hjem til Bad Harzburg.

Dag 3:

Ømhed og træthed hos mange, gjorde at vi denne dag startede stille ud vestpå mod Oker. Op langs Okerfloden ad en dejlig stigning, startende på 2% nede i byen og sluttende med 6-7% ved dæmningen ved Oker Stausee. Her splittede vi op i to hold. Glenn, Børge, Frederik og Birgit kørte nedad igen og de seje kørte op mod Clausthal-Zellerfeld. Deres tur kommer der også mere om.

Vi, der var lidt mærkede af strabadserne, kørte ud i det åbne land nord for Harzen. Vi kom rundt i de små tidligere østtyske byer, og man kan godt se, at udviklingen ikke alle steder er gået lige hurtigt. Vi kom gennem Vienenburg, Osterwieck, Wasserleben og flere andre småbyer. Der var lidt vind på turen, så væskebalancen begyndte at falde drastisk for Glenn. Han kom dog pludselig i tanke om en lille cafe i Stapelburg, så når vi kom forbi den, ville han give en fadbamse. Uhm, den smagte godt og da vi kun havde 7-8 km hjem, tog vi lige en mere. Vi skulle jo helst kunne træde lige godt med begge ben.

Det blev til ca. 82 km og knap 800 højdemeter i et fladt landskab.

Kaj's

beretning

Konge etape ca 115 km.

Turen.

Bad Harzburg – Oker – Oker Stausee – Clausthal – Osterode – Bad Herzberg – Sankt Andreasberg – Altenau – Oker Stausee – Oker – Bad Harzburg.

Vi startede 15 ud fra base (Bad Harzburg). Kørte i samlet flok mod Oker, hvor det gik både op og ned..... I Oker drejede vi mod Oker Stausee hvor den første opstigning begyndte. Den blev så ved helt til dæmningen hvor vi holdt ind for at få samling på flokken. Der var blevet en stor spredning, men Jens og Lasse kom først op igen, igen.

Men samlet flok ved dæmningen delte vi os i 2 hold. Nogle var ikke klar til at køre langt.

Så der var 4 som kørte en lidt korter tur, men de fik de samme højdemeter.

Vi var 11 som fortsatte på den lange tur. Fra dæmningen kørte vi mod Clausthal hvor der igen var nogle gode opkørsler som vi kunne prøve kræfter med, som førte os til Osterode.

Omkring Osterode havde vi lidt svær med at finde vej. Vi havde næsten kørt ind på en mortortrafikvej hvis der ikke var nogle som var opmærksom på de skilte der var. Men vi kom til byen og igennem den hvor vi så kom på den rette vej mod Bad Herzberg.

En så dejlig vej vi kom på.....Medvind og solen i ansigtet samt gennem en lang grøn bøgeskov.

Derfra mod Sankt Andreasberg, som førte os op og ned, højre og venstre, samt nogle småbyer. Da vi manglede 5 km af den opstigning holdt vi en pause. Jens var kørt i forvejen for at tage billeder af os som kom. Sven og Gert kom op på samme tid og Gert holdt en hånd bag ved Sven, så det så ud som han havde skuppet ham hele vejen op.

Det grinede vi noget af da vi så billedet om aften ved spisningen.

Men vi fortsatte mod Sankt Andreasberg hvor der var valgmulighed om 2 veje.

Lidt længer vej og så kun 15 %.....eller den korte på 18 %.

Vi tog alle den på de 15 %.

Der holdt vi pause med mad og drikke hvor efter det gik Altenau og videre mod Oker Stausee. Det var for at undgå for mange højdemeter da vi var ved at være trætte og brugte..... Jens kørte over Braunlage og vi andre kørte lidt rundt da der var vejarbejde. Fra Oker Stausee og mod Oker fik vi den dejlige nedkørsel hvor Gert trak os alle med op i fart.

Fra Oker og mod Bad Harzburg kørte vi samlet hjem.

En dejlig tur med gode og sjove oplevelser, hvor der var plads til os alle.

Alle hjemme

Da vi kom ind på hotellet, var der ved at blive dækket op til den helt store grillfest. Vi kunne alle sidde ved et kæmpebord i gårdhaven, og da alle var vel hjemme, startede Hr. Adler så grillen op. Der blev grillet steaks, svinefileter, koteletter og bratwurst. Der var salt og pommes frites, flutes, ja der manglede ingenting. Og alt dette til 13,50 Euro.

Lidt senere kom der endda en lille bitter på husets regning, dejligt.

Vi glæder os alle allerede til næste år, nu håber vi så bare at endnu flere vil med. B2 og B3 kan sagtens deltage, og hastigheden på de enkelte hold overholdes. Man kan

køre med det man vil, når det går opad, men ellers nyder man turen. Vores gennemsnitsfart har ligget mellem 21-24 km/t, så det går altså ikke så stærkt.

Men det er ikke værre at køre i Harzen, end på Mallorca, så kom ud af busken til næste år, så vi kan blive rigtig mange. Det er meget seværdigt, så selv om der skulle være et par stykker, der ikke cykler mens partneren gør, så er der meget at se på og der er mange vandreruter.

Ikke mere for denne gang, tak for dejligt og hyggeligt samvær og vi ses igen i Harzen på Hotel Brauner Hirsch næste år. (Dato følger)

Lasse, Kaj og Børge